

них осіб; проведення промоційних акцій; формування бази даних туристів; популяризація місцевих брендів та розвиток креативної економіки; створення офіційних спільнот у соцмережах, які об'єднують інтереси туристів, сприятиме інтенсифікації розвитку сільського зеленого туризму в Україні.

Література

1. Биркович В. І. Сільський зелений туризм – пріоритет розвитку туристичної галузі України // Стратегічні пріоритети. – 2008. – №1(6). – С. 138-143.
2. Твердохліб Д. Сільський туризм: Україні є що показати [Електронний ресурс] / Д. Твердохліб. – Режим доступу : <http://old.niss.gov.ua/book/StrPryor/6/19.pdf>
3. Ільїна М. В. Децентралізація управління сільськими територіями та її вплив на розвиток туризму [Електронний ресурс] / М. В. Ільїна, І. М. Шпильовий. – Режим доступу http://www.economyandsociety.in.ua/journal/2_ukr/80.pdf

СУЧАСНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ ЕФЕКТИВНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО ІНФРАСТРУКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

К. М. Мотуз, ст. викл. кафедри теорії і методики фізичного виховання та спортивних ігор

Черкаський національний університет імені Б. Хмельницького, м. Черкаси

Загальносвітовою тенденцією останнього десятиріччя стало підвищення ролі регіонів у господарській діяльності країн. Йдеться про економічну регіоналізацію, точніше, – децентралізацію, яка передбачає як розширення прав і повноважень територіальних структур у господарському житті країни, так і створення ресурсної бази для їх здійснення.

Фундаментом вищезазначеного процесу є не лише цивілізоване коріння, а й глибоко раціональна основа, яка, з економічної точки зору та у стратегічному значенні, створює досить важливі для загальноекономічного розвитку держави моменти. Наприклад, повніша, ніж в умовах централізованого керівництва господарством, мобілізація місцевих ресурсів та економічних джерел зростання для підвищення на цій основі ефективності суспільного виробництва [2, с. 239; 4, с. 26].

На сьогоднішній день децентралізація є загальносвітовим явищем, яке охопило держави з різним рівнем економічного розвитку та ступенем ринкових відносин [1, с. 100]. Однак, приєднання до відповідного процесу є тільки половиною справи, адже його ефективність перебуває у прямій залежності від новітніх теорій та концепцій регіональної інфраструктури. У зв'язку з цим, багато країн, зокрема Україна, перебувають у стані перегляду та оновлення застарілих теорій та концепцій економічної регіоналізації [3, с. 365].

Спираючись на світовий досвід, варто наголосити, що в переважній більшості держав світу сучасний комплексний підхід у розв'язанні

регіональних проблем базується на завданнях, які пов'язані з формуванням регіональної інфраструктури в ринкових умовах. Від їх позитивного вирішення багато в чому залежить подальше вдосконалення територіальної організації господарства країни. Тож, до цих значимих завдань необхідно віднести:

- вирівнювання рівнів соціально-економічного розвитку регіонів;
- створення найбільш оптимальних територіальних економічних пропорцій та прогресивної галузевої структури господарства;
- вивчення, раціональне використання та відтворення природних ресурсів;
- охорона навколишнього середовища та ліквідація негативних наслідків господарської діяльності;
- підвищення ефективності виробництва, розподілу та споживання як в межах окремого регіону, так і економіки країни в цілому;
- формування населення і системи розселення на території регіону, а також регулювання міграційних потоків [1, с. 102; 2, с. 241; 4, с. 28].

Таким чином, сучасний підхід у формуванні ефективного регіонального інфраструктурного середовища для країн із ринковою економікою включає в себе наступні стандарти:

- обов'язковий моніторинг трансформаційних процесів у світової господарській системі;
- необхідність максимального урахування всіх потреб учасників виробничої діяльності;
- відповідність регіональної інфраструктури всім своїм функціям у виробничому процесі.

Література

1. Летуновська Н. Є. Аналіз передумов формування регіональної конкурентоспроможності в соціально-економічній сфері / Н. Є. Летуновська // Інфраструктура ринку. – Суми, 2017. – Вип. 3. – С. 98–103.
2. Синиця С. М. Аналіз конкурентоспроможності регіонів України в умовах економічної інтеграції / С. М. Синиця // Вісник Хмельницького національного університету. – Хмельницьк, 2010. – № 4. – Т. 4. – С. 238–243.
3. Телетов О. С. Напрямки реалізації проектів стратегічного розвитку регіонів / О. С. Телетов // Тези доповідей X Міжнародної науково-практичної конференції “Маркетинг та логістика в системі менеджменту”. – Львів : Львівська політехніка, 2014. – С. 364–366.
4. Шпильова В. О. Актуалізація пріоритетів і конкурентних переваг соціально-економічного розвитку регіону / В. О. Шпильова // Науковий вісник Полтавського університету споживчої кооперації України. Серія: Економічні науки. – Полтава, 2011. – № 4(2). – С. 24–29.